

روایت مظلومیت ایران از قلب آمریکا

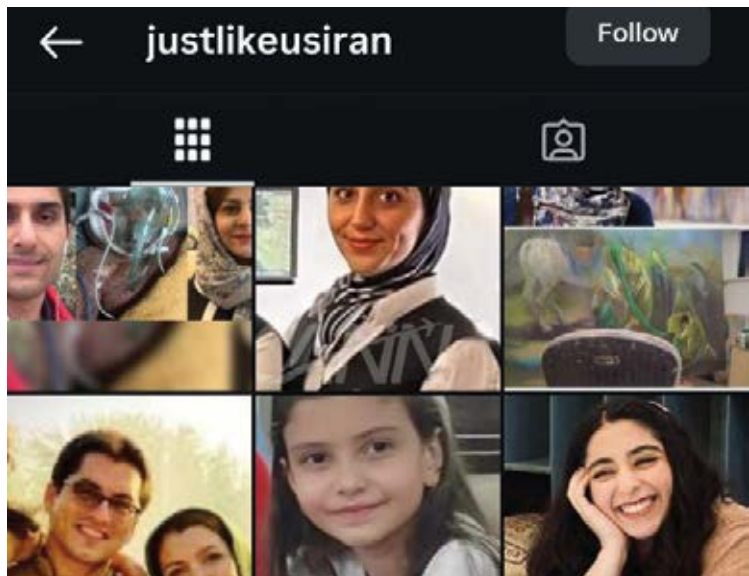
کوثر گوهری و کیلی است که همراه با تیمش در آمریکا تلاش می کنند برابر سانسور رسانه های غیر فارسی زبان بایستند
روایتی از زندگی و رویاهای شهدای غیر نظامی تنها جرم رژیم کودک کش اسرائیل به دنیا ارائه کنند

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

شنبه ۳۱ خرداد ۱۴۰۴
۲۵ ذی الحجه ۱۴۴۶ • ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵
شماره ۲۱۷۹۷

۳۰۱۶

بیان یک جمله ساده باعث دسته بندی سیاسی می شود

حضور پیدا کنند. متأسفانه به دلیل همان هجمه رسانه ای، حتی بیان جملات ساده ای مانند مخالفت با جنگ علیه ایران، می تواند موجب برچسب زنی و قرار گرفتن در دسته بندی های سیاسی شود. بسیاری با این شعار موافق اند، اما ترجیح می دهند به صورت علنی مطرح نکنند. شخصا در این چند روز تلاش کردم وارد این جدل ها نشوم، چون احساس می کنم که اولویت ما باید موضوع انسانی ماجرا باشد، نه اختلافات سیاسی تا بتوانیم کار را پیش ببریم. در هر صورت، خوشبختانه حمایت از ایران کم نیست و فضا به طور کامل در اختیار گروه های جنگ طلب قرار نگرفته است.»

به عنوان آخرین سوال پرسیدم باز خورد جامعه ایرانی خارج از کشور نسبت به فعالیت های شما چگونه بوده است؟ خانم گوهری معتقد است: «در این جاهم شکاف هایی وجود دارد. البته این شکاف در جامعه خارج از کشور به مراتب شدیدتر و افراطی تر است. اما سکویتی که در جامعه ایرانی خارج از کشور دیده می شود، به نوعی حاصل تلاش آن ها برای تصمیم گیری بین آن چیزی است که عقل و احساس شان حکم می کند. روز جمعه ساعت ۶ بعد از ظهر در مقابل کاخ سفید تظاهرات ضد جنگ برگزار خواهد شد. هفته گذشته تنها ۳۰ تا ۴۰ نفر شرکت کرده بودند، اما امیدواریم دفعه بعدی جمعیت بیشتری

حمایت قابل توجه از داخل آمریکا

خانم گوهری با انگیزه و انرژی عجیبی با من حرف می زد، احساس می کردم من هم انگیزه مضاعفی گرفتم و پر از انرژی هستم برای ادامه وظایف خبرنگاری ام حتی بیشتر از قبل. در ادامه از او پرسیدم آیا رسانه های انگلیسی زبان با شما تماس گرفته اند تا درباره این اقدام از شما بیشتر بپرسند؟ «ما هنوز منتظر تماس از سوی رسانه های انگلیسی زبان هستیم تا بتوانیم با آن ها در ارتباط باشیم. در میان ۲۰۰۰ دنبال کننده، پیام های بسیار زیادی دریافت کرده ایم؛ پیشنهاد، تشکر، همدردی و انتقاد. بسیاری از افراد لینک هایی برای ما فرستاده اند، عکس هایی ارسال و ما را با دوستان و خانواده برخی از قربانیان مرتبط کرده اند. تماس ها و میزان حمایت بسیار زیاد بوده و خوشبختانه توجه خوبی به این مسئله شده و البته برای ما خیلی مهم است پایگاه اطلاعاتی قابل رجوع در دست کنیم. حمایت هایی از داخل ایران هم دریافت شده، اما بیشتر حمایت ها از داخل آمریکا بوده است. برخی صفحات انگلیسی زبان این اطلاعات را به اشتراک گذاشته اند.»

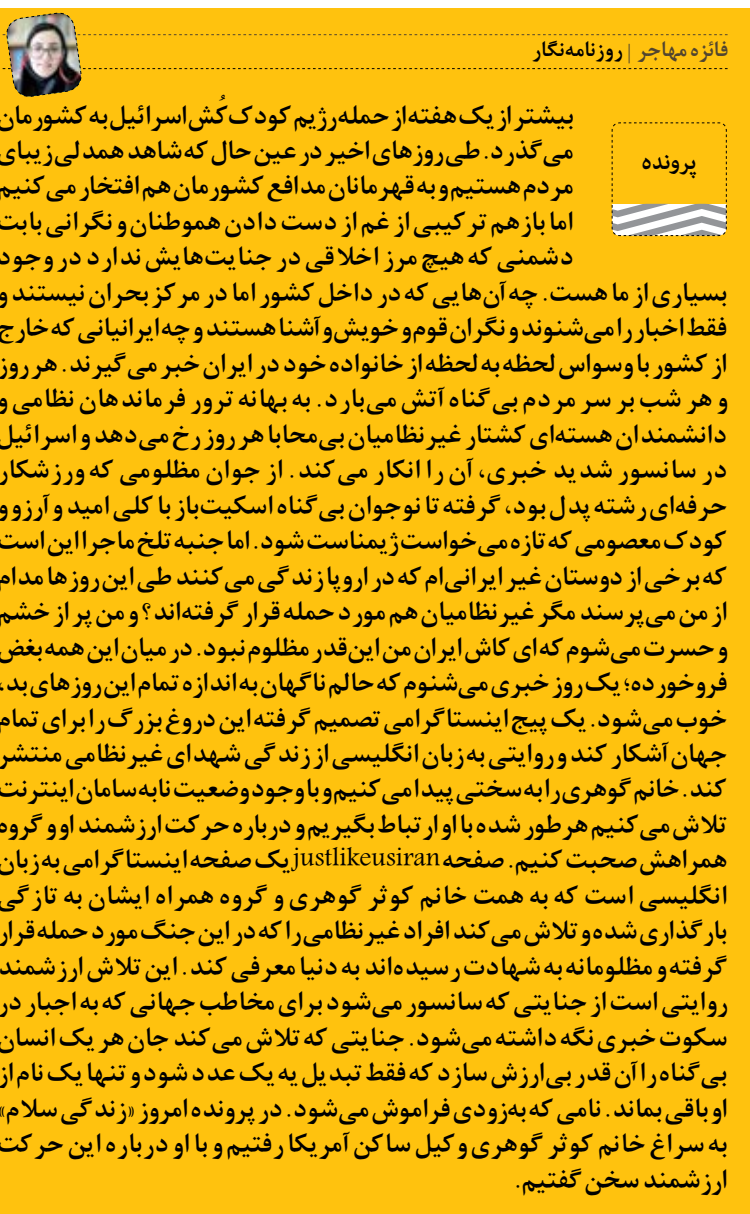

امیدواریم نیاز به افزودن نام جدید نباشد

نگاه مشترک و حس همدلی بین ما باعث شده بود ارتباط عمیق و بی تکلفی با خانم گوهری برقرار کنم. انگار نه انگار برای اولین بار بود او در تماس ویدئویی ملاقات می کردم. او از پرسیدم آیا برای این پروژه نگاه بلندمدت دارید یا فعلا به شکل واکنشی عمل می کنید؟ «امیدواریم که جنگ به پایان برسد و دیگر نیازی به افزودن نام های جدید به فهرست شهدا در این پایگاه داده نباشد، اما در هر صورت، حتی اگر جنگ متوقف شود، داشتن یک پایگاه داده برای اطلاع رسانی، آگاه سازی و استفاده رسانه ها بسیار سودمند است. این ها ایده ها و آرزوهای ماست. باید دید روند آینده چگونه پیش خواهد رفت.»

طیف گسترده ای از افراد، داوطلب فعالیت در این صفحه شده اند

سال هاست در آمریکا زندگی می کند این طور غیرتمندانه و آگاهانه درباره شرایط و ضرورت انجام چنین فعالیت هایی حرف می زند. در ادامه او درباره افرادی که با او در این فعالیت همراه شدند پرسیدم و این که آیا جامعه داوطلبان متعلق به طیف یا گروه خاصی هستند یا تنوع دارند؟ «دوستانی از نقاط مختلف آمریکا به صورت داوطلبانه اعلام آمادگی کرده اند. البته هر یک کار و زندگی خود را دارند، اما با تعهد بالا و در این پروژه شده اند تا بتوانیم یک پایگاه داده قابل رجوع برای استفاده رسانه ها و نهادها ایجاد کنیم. تنوع زیادی در میان داوطلبان ما وجود دارد. برخی از آن ها دانشجویان هستند، برخی دیگر فعالان ضد جنگ، هنرمندان، گرافیکست ها و کسانی که در حوزه رسانه فعالیت دارند. اغلب آن ها ایرانی آمریکایی اند؛ برخی در آمریکا به دنیا آمده اند و بزرگ شده اند، برخی مانند خود من در آمریکا متولد اما در ایران بزرگ شده اند. زبان نخست برخی انگلیسی است و برخی فارسی، اما خوشبختانه همه به زبان فارسی مسلط هستند. این موضوع در رساندن پیام به مخاطب جهانی بسیار مهم و ارزشمند است.»

یک پایگاه داده مربوط به قربانیان غیر نظامی

در ادامه از خانم گوهری در این مورد پرسیدم که چه اقداماتی را شروع کرده اند و برای اطلاع رسانی عمومی چه کارهایی انجام داده اند؟ «ما در حال حاضر تصمیم گرفته ایم یک پایگاه داده (دیتابیس) ایجاد کنیم تا اطلاعات مربوط به قربانیان غیر نظامی این حملات را جمع آوری کرده و در اختیار رسانه ها قرار دهیم. البته این اقدام در مراحل اولیه خود قرار دارد و کار بسیاری در پیش است. متأسفانه هر شب خبرهای تلخ و ناگواری می رسد، اما معتقدم که این کار بسیار اهمیت دارد؛ چرا که مخاطب انگلیسی زبان و رسانه های مرتبط باید نسبت به واقعیت های این بحران آگاه شوند. از روزی که این صفحه را راه اندازی کردیم، تعداد دنبال کنندگان به بیش از ۲ هزار نفر رسیده است. اما ادامه دار بودن این روند بستگی به شهروندان دارد که این صفحه را به اشتراک بگذارند. یکی از چالش های اصلی ما، نبود اطلاعات کافی یا تصاویر مناسب از برخی قربانیان است. از مردم خواسته ایم در صورتی که اطلاعات یا عکس هایی دارند، برای ما ارسال کنند. نشانی ایمیل و راه های ارتباطی در صفحه درج شده می توانند به راحتی برای ما اطلاعات بفرستند تا در این پایگاه ثبت شود. ما تلاش کرده ایم که این داده ها را به گروه های مرجع منتقل کنیم. دیروز این اطلاعات را برای ائتلاف بزرگی فرستادم که متشکل از گروه های مختلفی است و در زمینه دادخواهی و کمپین های مرتبط فعالیت می کند. درخواست کردم تا این اطلاعات را میان اعضای خود توزیع کنند. همچنین با چند رسانه در اروپا و آمریکا تماس گرفتیم و این صفحه را در اختیار آن ها قرار دادیم. این روند از دیروز آغاز شده و ما همچنان در حال به روز رسانی و پیگیری هستیم. در حال حاضر به روز روزی از بارگذاری صفحه ما گذشته است و قطعاً گزارش های آینده از من در این مورد پیرسید خبرهای متفاوتی به شما خواهیم گفت.»

تلاش بی سابقه دشمن علیه جامعه ایرانی

قبل از هر چیز از او می پرسم که این ایده ابتدا چگونه در ذهن شما شکل گرفت؟ در سال های اخیر چه تغییری در نگاه شما نسبت به بازنمایی ایران در رسانه های غربی شکل گرفت؟ «در سال هایی که در ایالات متحده آمریکا زندگی می کردم و این تجربه میان دوستان من هم مشترک بود، به تدریج متوجه شدیم که مسئله ایران چگونه در این سال ها توسط بازیگران متعددی، از جمله رسانه ها، ساخته و پرداخته شده است. به ویژه در دو یا سه سال اخیر و پس از ماجرای هفتم اکتبر و حمله اسرائیل به فلسطین، من شخصا متوجه شدم که در مسئله فلسطین مجموعه ای از استراتژی ها و متدهایی توسط طرفداران اسرائیل طراحی شده که در آن بسیار ماهر و مسلط شده اند و اکنون این الگوها را به شکلی بی سابقه علیه جامعه ایرانی هم به کار گرفته اند. ما آمادگی لازم را برای این سطح از هجمه نداشتیم. صرف نظر از گرایش سیاسی افراد، چه طرفدار دولت ایران بوده باشند، چه نبوده باشند و چه در موقعیتی میانه قرار داشته باشند، جامعه ایرانی در آمریکا (که من درباره آن صحبت

می کنم) تحت فشار تبلیغاتی، رسانه ای و پروپاگاندای شدید دو یا سه سال اخیر، به نوعی متلاشی شد. متأسفانه این فشار فکری به گونه ای بود که بسیاری را برای مدتی در وضعیتی از سردرگمی و ناتوانی ذهنی قرار داد. البته خدا را شکر گروه های مردمی پابرجا مانده اند و مثلاً گروه های ضد جنگ از همین گروه های مردمی هستند که فعالیت می کنند. در روز های گذشته، من چند تماس تلفنی و پیام دریافت کردم. وقتی درباره کشته شدن غیر نظامیان صحبت می کردم، برخی سوال می کردند مگر اسرائیل فقط سایت های نظامی و هسته ای را هدف قرار نمی دهد؟ مردم عادی چرا باید آسیب ببینند؟ این نشان می دهد که حتی رسانه های اصلی آمریکا، مانند رادیو NPR که در مقایسه با دیگر رسانه ها رویکرد اصولی تری دارد و تنوع فرهنگی و اجتماعی میان کارکنانش دیده می شود و همواره نسبت به مسئله ایران نگاهی فعال داشته، در برابر این موج تبلیغاتی تسلیم شده اند. مجموعه این اتفاقات باعث شد به این فکر کنیم که باید کاری انجام دهیم.»